

zajisté v konkursním řízení ještě zkušební rok a správce konkursní podstaty smí teprve po tomto roku vstoupiti do sporů před vyhlášením konkursu zahájených (§ 8 konk. ř.).

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání věcně rozhodl.

Důvody:

Podle § 8 konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. přerušuje se prohlášením konkursu již ze zákona každý spor, ať jest úpadce žalobcem neb žalovaným. Mylný jest názor odvolacího soudu, že správce žalobcovy konkursní podstaty není oprávněn k odvolání proto, že prý v době podání odvolání, 21. prosince 1933, nebyl ještě proveden zkušební rok a do té doby prý nesmí správce podstaty podle § 8 odstavec 3 konk. ř. vstoupiti do sporu. Neboť nejde o nárok, jenž musí býti přihlášen ke konkursu, a nelze vůbec použiti § 8 odstavec (3) konk. ř., nýbrž § 9 konk. ř., jenž neodkládá právo správce podstaty vstoupiti do sporu až do doby po provedeném zkušebním roku a nestanoví, že v přerušeném sporu lze pokračovati až po zkušebním roku. Správce podstaty, podav odvolání z rozsudku pro zmeškání žalující strany ze dne 6. prosince 1932 prohlásil tím, že vstupuje do sporu, třebaže navrhoval kromě zrušení rozsudku z důvodu zmatečnosti přerušení řízení a uložení povinnosti k náhradě útrat žalované straně. Tím splnil předpoklady § 8 odstavec (2) konk. ř. pro pokračování řízení s ním jako stranou žalující a nelze mu proto upírati právo k podání odvolání.

Čís. 13737.

Není závady, aby vkladní knížka úvěrního společenstva, třebaže zní na jméno třetí osoby, nebyla uznána soudem za hodící se k zajištění podle §§ 376, první odstavec, ex. ř. a 78 ex. ř. a § 56, druhý odstavec, c. ř. s.

(Rozh. ze dne 6. září 1934, R II 345/34.)

Exekuční soud odmítl k dlužníkovu návrhu výkon povolené zajišťovací exekuce. Rekursní soud zamítl dlužníkův návrh na odmítnutí výkonu zajišťovací exekuce. Důvody: Odmítnutí výkonu povolené zajišťovací exekuce bylo soudem první stolice, exekučním soudem, odůvodněno ustanovením § 376, první odstavec, ex. ř., tedy tím, že pohledávka navrhující strany byla dostatečně zajištěna zabavením vkladní knížky na 18.000 Kč. Rekurs jest odůvodněn. Soud druhé stolice nemusel se zabývati otázkou, byla-li zabavením vkladní knížky na 18.000 Kč dostatečně zajištěna pohledávka navrhovatelova 14.200 Kč s příslušenstvím (s úroky a dalšími útratami) co do výše, neboť má za to, že v souzeném případě zabavením vkladní knížky nenastalo žádné, po případě že nenastalo dostatečné zajištění vymáhající strany, ježto vkladní knížka zní na jméno třetí osoby, takže uplatňování práv vlastnických na tomto vkladu třetí osobou není vyloučeno. Exekuční soud měl

při vyřízení žádosti povinného přihlížeti k této okolnosti a měl proto žádost zamítnouti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu s tou změnou, že se výkon povolené exekuce odmítá jen co do zajištěné částky 18.000 Kč; jinak dovolacímu rekursu nevyhověl.

Důvody:

Nelze přisvědčiti názoru rekursního soudu, že zabavením vkladní knížky nenastalo žádné po případě nenastalo dostatečné zajištění vymáhající věřitelky, poněvadž vkladní knížka zní na jméno osoby třetí, tak že není vyloučeno, že by ji vylučovala z exekuce. Podle exekučních spisů jde o vkladní knížku Úvěrního ústavu zaps. spol. s r. o., jež jest oprávněno k vydání vkladní knížky na základě § 2 odst. b) zákona ze dne 10. října 1924 čís. 239 sb. z. a n. Vkladní knížka má povahu papíru majiteli svědčícího, a musí býti vklad podle § 10 zák. ze dne 14. dubna 1920 čís. 302 sb. z. a n. a § 1 odst. (2) zákona ze dne 10. října 1924 čís. 239 sb. z. a n. vyplacen ústavem každému, kdo vkladní knížku, pokud tomu nebrání překážky tam uvedené, ústavu předloží, a není proto závady, by vkladní knížka nebyla uznána soudcem podle §§ 376 odstavec první a 78 ex. ř. a § 56 odstavec druhý c. ř. s. za hodící se k zajištění. Přes to lze dovolacímu rekursu jen částečně vyhověti. Usnesením krajského soudu obchodního v Praze dne 19. února 1934 byla povolena exekuce záznamem nuceného práva zástavního k zajištění pohledávky 14.200 Kč se 6% úroky od 1. ledna 1932, útrat platebního rozkazu 331 Kč 85 h, útrat sporu 1.379 Kč 60 h, útrat odvolacích 738 Kč 91 h a útrat exekučních 191 Kč 90 h a 398 Kč 45 h. Činila tedy pohledávka v den povolení exekuce celkem 19.036 Kč 95 h. Tím, že při výkonu mobilární exekuce dne 6. února 1934 byla zabavena vkladní knížka na vklad 18.000 Kč, toho dne učiněný, a na úrok 3·995% netto, nebyla tedy zajištěna celá pohledávka vymáhajícího věřitele, nýbrž jen do výše vkladu. Na tom nic nemění okolnost, že zástupce vymáhající věřitelky byl při výkonu mobilární exekuce přítomen, a na dalším zabavení netrval, neboť z té okolnosti nelze ještě usuzovati, že zabavenou vkladní knížku uznal za dostatečné zajištění. Neprávem odepřel tudíž soud první stolice na návrh dlužníka výkon povoleného záznamu zástavního práva vůbec, nýbrž měl tak učiniti jen, pokud pohledávka je kryta zabavenou vkladní knížkou.

Čís. 13738.

Vlastník věci, jenž nebyl hostem a jenž věci u hostinského neuložil, není oprávněn uplatňovati proti hostinskému nárok podle §§ 970 a 1316 obč. zák.

(Rozh. ze dne 6. září 1934, Rv II 349/34.)

Žalobce domáhal se na žalovaných majitelích hotelu náhrady škody, ježto hotelovému hostu Sch-ovi byly odcizeny v hotelu žalovaných věci,